

Af *Hanne Reintoft* til indenrigsministeren (14. september 1970):

„Hvilket skridt agter ministeren at foretage, når en kommune ikke overholder gældende lov som f. eks. bl. a. Københavns kommunes manglende omsorg for, at § 44 i lov om midlertidig regulering af boligforholdene overholdes?“

Begrundelse.

Det må selvfølgelig være kommunernes pligt at overholde gældende lov og indenrigsministerens ansvar, at dette sker. Der må i den pågældende sag henvises til den store boligmangel. På trods heraf står tusinder af lejligheder tomme. For størstepartens vedkommende drejer det sig om lejligheder, som husejeren ønsker at sælge som ejerlejligheder. Der er altså tale om, at ejeren på trods af boliglovgivningens klare formuleringer om pligt til anmeldelse og udlejning undlader dette. Det påhviler kommunerne at drage omsorg for, at lejligheder lejes ud, og, såfremt husværten ikke drager omsorg herfor, da at indsætte lejere. Denne pligt unddrager adskillige kommuner sig, og det må forventes, at indenrigsministeren vil skride ind over for denne omgåelse af en på dette område ganske klar lovgivning.

Indenrigsminister *H. C. Tofts* svar (18. september 1970):

I spørgsmålet forudsættes det, at Københavns kommune ikke overholder bestemmelserne i boliglovgivningen, og det havde vel været rigtigst, om spørgeren, forinden hun stillede sit spørgsmål til mig, f. eks. gennem boligministeren havde søgt at få klarhed over, om den nævnte forudsætning er holdbar. Jeg kan imidlertid meddele, at boligministeriet i anledning af det stillede spørgsmål har givet mig følgende oplysninger:

„Boligreguleringslovens § 44 er placeret i lovens kap. VI om boliganvisning. Det er efter loven overladt til de enkelte kommunalbestyrelser at træffe beslutning om, hvorvidt bestemmelserne om boliganvisning skal finde anvendelse i kommunen, og selv om en kommunalbestyrelse har truffet beslutning om, at boliganvisningsreglerne skal være gældende i kommunen, indrømmer bestemmelserne kommunalbestyrelsen

en udstrakt frihed i reglernes anvendelse og administration.

Der er således efter loven tillagt kommunalbestyrelserne en betydelig selvstændighed på dette område, hvilket sætter snævre grænser for de direktiver, som staten kan meddele en kommunalbestyrelse om administrationen af disse regler.

Hvad angår det i spørgsmålet nævnte konkrete eksempel, for så vidt angår Københavns kommunes administration af lovreglen, kan oplyses følgende:

Efter lovens § 44 er en udlejer forpligtet til at anmelde en lejlighed til boliganvisningsudvalget senest 14 dage efter, at opsigelsen af lejemålet om lejligheden er sket, eller efter at udlejeren på anden måde er blevet vidende om, at lejligheden er eller vil blive ledig.

Bestemmelsen har ikke tidligere haft nogen større selvstændig betydning, idet udlejeren i egen interesse har søgt ledige lejligheder udlejet hurtigst muligt, således at boligreguleringslovens regler om pligt til udlejning og benyttelse af beboelseslejligheder stort set må anses for at være blevet overholdt. Efter at ejerlejlighedsinstituttet er blevet indført, har anmeldelsespligten derimod fået en særlig betydning, idet udlejere, der ønsker at opdele eller har opdelt ejendomme i ejerlejligheder, søger at undgå udlejning med henblik på lejlighedernes senere salg som ejerlejligheder.

Det må erkendes, at det er vanskeligt for en udlejer at gennemføre et salg af en lejlighed inden for 14 dage, og Københavns kommunes boligudvalg har tidligere, såfremt ejendommens ejer ved anmeldelse af den ledige lejlighed tilkendegav, at lejligheden agtedes solgt som ejerlejlighed, meddelt ejeren en frist på 2 måneder fra ledighedstidspunktet til dokumentation af, at salg havde fundet sted. Såfremt dokumentation af salg af lejligheden ikke blev fremsendt inden den nævnte frist, krævede udvalget, at udlejning af lejligheden fandt sted til en af udvalget godkendt lejer.

Denne praksis, der må anses som en favor fra boligudvalget over for sælgere af ejerlejligheder, som boligudvalget ikke var pligtig at yde, er nu forladt, således at ledige lejligheder i overensstemmelse med lovens § 44 skal anmeldes inden udløbet af 14-dages fristen, medmindre ejendommens ejer inden